

Monenmoista menneisiin vuosikymmeniin mahtuu, kertovat Sellin kylän miehet Grigori Lyrin (vas.) ja Simeon Tiskin sota-aikaiselle opettajalleen Matti Koposelle.

Sellin pappi Matti Koponen kuollut

Sellin pappi, rovasti ja sosiaalilainneuvos Matti Koponen kuoli Tampereella 17.3.94 avantouinnin yhteydessä saamaansa äkilliseen sairaskoh-
taukseseen. Hän oli syntynyt Kuopiossa 26.4.1917.

Koponen toimi jatkosodan vuosina valistusupseerina ja sotilaspappina Itä-Karjalassa Sellissä ja Paatenella. Työnsä Seesjärven karjalaisten parissa hän aloitti Maaselän piirin valistustoimistossa Paatenella. Kun läheisessä Sellin kylässä oli peräti 700 asukasta, Koponen määrättiin sinne alkuvuodesta 1942 ”kyläpäälliköksi”.

Elämä vakiintui uusiin uumiinsa, kylään perustettiin kansakoulu ja järjestettiin väestölle terveyspalvelut; ensimmäinen kauppa oli avattu jo joulukuussa. Suvipään luterilainen rukoushuone vihittiin käyttöön maaliskuussa 1942 ja ortodoksinen kirkko seuraavana kesänä.

Koponen osoittautui tarmokkaaksi ja järjestelykykyiseksi mieheksi. Hän tuli hyvin toimeen kylälaisten kanssa. Keväällä 1942 hän perusti Sellin nuorille kansanopiston, joka toimi suomalaisten vetäytymiseen saakka. Oppilaita oli enimmillään yli 70. Luennoit-

sijoina toimivat mm. tulevat professorit Kalevi Kajava ja Pertti Virtaranta.

Samana keväänä Koponen organisoivat kylään iltarippikoulun. Konfirmaatiotilaisuus — ensimmäinen laatuaan Sellin historiassa — pidettiin 24. pñä tammikuuta 1943, ja se jäi pysyvänä muistona karjalaisnuorten mieleen.

Koulu- ja kirkollisasioiden ohessa monitoiminen Sellin pappi järjesteli juhlia, selvitteli kylälaisten asioita sekä kirjoitteli ahkerasti Paatenen Viestiin, jonka päätoimittajaksi hän tuli luutnantti Saul Niemisen jälkeen marraskuussa 1943.

Kun suomalaiset kesällä 1944 vetäytyivät Itä-Karjalasta, Matti Koponen oli viimeisten lähtijöiden joukossa. Hän luuli näkevänsä kauniit Seesjärven kylät viimeistä kertaa, mutta toisin kävi.

Elokuussa 1991 hän oli kuniavieraana Sellin kylän Spuassun praasniekassa. Sota-aikaisista rippilapsista oli tullut huivipäisiä mummoja ja partasuisia ukkoja, mutta tullema oli kaihoisan lämmin: yhdistävänä tekijänä oli nuoruus sodan varjossa. Oman lisävärinsä kylälaisten ja Kopo-

sen tapaamiseen antoi juuri tuona päivänä tapahtunut Moskovan ensimmäinen valankaappausyritys.

Kun pikavauhtia koottu kuoro lauloi Itköy neitsyt ulahuttau, niin Tampereen kunnallispolitiikassa parkkiintunut sosiaalilainneuvoskin joutui kerran, pari pyyhkäisemään silmäkulmaansa.

Sotien jälkeen Matti Kopo-

nen oli Liikemiesten lähetyksliiton toiminnanjohtajana, Tampereen seurakuntien diakoniajohtajana 1970—87 ja vaikutti merkittävästi mm. vanhusten päivähoiton ja mielenterveyspotilaiden avohuollon kehittämistyössä. Hän oli keskeinen vaikuttaja kotikaupunkinsa Tampereen kunnallispolitiikassa, kaupunginvaltuustossa v:sta 1964 ja viimeksi sen puheenjohtajana.

S. VUORISTO

Opettaja, runoilija ja lehtimies Viktor Valjakka kuoli 14.2.94 Petroskoissa. Hän oli syntynyt 19.7.1916 Kantsan kylässä Inkerinmaalla. Hän oli

valmistunut opettajaksi Karjalan opettajainstituutista Petroskoissa ja toimi virassa mm. Vuokkiniemessä, Viitanassa ja Juustjärvellä. Hän oli sotien

jälkeen mm. silloisen Punali-pun toimitussihteerinä vv. 1953—55 ja eläkevuosiin saakka Neuvosto-Karjala -lehden kulttuuriosaston päällikkönä.

Valjakka kirjoitti runoja 1930-luvulta lähtien. Niitä julkaistiin tasavallan suomenkielissä lehdissä. Runokokoelma Pisara ilmestyi v. 1979. Valjalla ei ollut kirjallijaliiton jäsen, mutta osallistui aktiivisesti ja monipuolisesti kirjalliseen elämään.

Jenni Tiilikainen o.s. Sirkeinen kuoli 28.2.94 Kärsmäen terveyskeskuksessa 100 vuoden 11 kuukauden ja 1 päivän ikäisenä. Hän oli syntynyt Uhtualla 27.3.1893. Aviomies oli Jyväskylästä Teppo Tiikainen. Avioliitto oli lapseton. — Jenni Tiilikainen siunattiin maan poveen Kärsmäellä 11.3.94.

Liisa Serkeinen o.s. Isajeff kuoli 2.2.94 Kuhmossa. Hän oli syntynyt 27.9.1912 Repolan Lentierassa. Isä oli rovasti Mikael Ievanen ent. Isajeff syntymäpaikasta Paatenen kylästä ja äiti Anna oli Repolan Lentierasta sukunimen Nesteroff.

Rovasti Ievanen toimi Itä-Karjalassa pappina useissa kylissä. Kuhmoon hän tuli pakolaisena Karjalan kapinan jälkeen v. 1922 perheineen Kii-mäsjärveltä.

Liisa Serkeinen.

9-lapsisen perheen vanhimpana Liisa joutui kantamaan vastuuta sisarusparvestaan; vanhoissa perhevalokuvissakin hän on pikkuäidin näköinen sylissään milloin kukakin sisaruksista. Liisa kävi pakolaiskoulun Kuhmossa ja avioitui Luvajärven pojan Teppo Serkeisen kanssa.

Sota-aika sekoitti heidänkin elämänsä. Teppo joutui rintamalla kuten muutkin karjalaispojat ja naiset lapsineen evakkoon.

Sotien jälkeen he ostivat Kuhmosta Ranta-aho -nimisen maatilan ja kasvattivat siellä kuusi lasta. Vielä Tepon kuoltua Liisa jatkoi tilanpitoa lasten kanssa, kunnes kymmenen vuotta sitten siirtyi Kuhmon keskustaan vanhustentaloon.

Liisan harrastuksiin kuului ahkera käsitöiden tekeminen.

Liisa saatettiin Kuhmon hautausmaahan multiin 19.2.94 Tepon viereen lasten, lastenlasten ja muiden omaisten saattamana. Viimeisen tervehdyksen kävivät jättämässä myös vielä elossa olevat pakolaiskoulutoverit.

Maria Harju kuoli 11.1.94. Hän oli syntynyt Uhtuan Alajärven kylässä 17.1.1917 Maria o.s. Kenijevin ja Ivan Ijevlevin 7:nä lapsena. Pakolaisen vaiherikkaan matkan jälkeen Harju-sukunimen omaksunut perhe päätyi Viereisen Kaarteemäkeen, missä 7-vuotias Maiju sai opetella uudet tavat ja asiat sekä käydä ainoan koulun, Tikanniemen kansakoulun.

Työtä, melkein ylivoimaisen raskastakin, Maiju joutui nuorena tekemään, milloin lastenkarjan tai kodinhoitajana. Opintahalu oli tyydytettävä vapaamuotoisesti hankittujen tietojen, kokemuksen ja ihmisuhteiden avulla.

Siinä kasvoi Maijulle ominainen antajan taito. Luke-mattomat suomalaislapset saivat hoidon lisäksi ensimmäiset "kulttuurikokemuksensa" Maijun hauskojen ja samalla kasvattavien tarinoiden, runojen ja laulujen muodossa.

Halvaantuneen äidin hoitaminen satoi Maijun muutamaksi vuodeksi, mutta sitten alkoi todellisen kasvattajan tuotua Pitäjänmäen lastenkodissa. Voimia ja virkeyttä antoivat lukuisat ulkomaanmatkat, erilaiset kulttuuritilaisuudet ja laaja ystäväpiiri. Vielä eläkevuosinakin elämä jakoi tehtäviä, mm. huolenpidon kehitysvammaisesta sisaresta aina tämän kuolemaan saakka. Työstä tyhjä Maijun kätet eivät koskaan olleet. — Ida Ruotsalainen

Artturi Rotonen kuoli 11.3.94 Oulussa. Hän oli syntynyt Pistojärvellä 23.3.1912.

Virolainen runoilija Bernard Kargo kuoli 25.3.94 Lundissa. Hän oli 83-vuotias. Kargo oli tunnetun runoilijaryhmän Arbuadin viimeinen jäsen. Ruotsiin hän siirtyi 1944, kun Neuvostoliitto miehitti Viron.

Kargo opiskeli Tartossa ja teki maisterintyönsä virolaisen sonetin historiasta (1938). Ruotsissa hän oli ulkovirolaisen pakolaiskirjallisuuden tukipylvä, julkaisi 19 runokokoelmaa, perusti kustantamon Eesti Kirjanike Kooperatiivi ja v. 1950 Tulimuld-lehden.

MERKKIPÄIVIÄ

Maria Lahti kesällä 1991 Venehjärvessä ammoisen kotitalonsa sijoilla.

Maria Lahti 90-vuotias

90 vuotta täyttää 13.6.94 Oulussa Maria Lahti ent. Lehtinen Lettijeffer. Hän on syntynyt Vuokkiniemen Venehjärvessä, kuulussa runonlaulajien ja karhunkaatajien kylässä. Häne äitinsä oli Timo Larinpoika Lesosen tytär ja isänsä Simana Lettijeffer Alalapakasta. Simana tuli Lauren Timon taloon kotivävyksi, kun talon ainoa poika Teppana oli lähtenyt Amerikkaan.

Äidittömäksi jouduttuaan v. 1914 Maria lähti muutaman vuoden kuluttua kotoaan piikomaan Vuokkiniemen Jehrimän Huotin taloon. Kotiin oli tullut äitipuoli, joka ei halunnut pitää lapsia kodissaan ja niin alkoi tavallaan "pako" kotipiiristä ja -kylästä Marian elämässä.

Varsinainen pakomatka tapahtui v. 1921 Jehrimän Huotin perheen kanssa. Suomeen tultiin Lapukan ja Suomussalmen kautta. Maria päätyi Hyrynsalmelle vuodeksi piikaksi ja päätti silloin raskaita töitä tehdessään, että koulua olisi käytävä ja oppia saatava.

Jamilahden kansanopistossa meni sitten pari vuotta, ja Haapaveden kotitalousopistossa kolme. Niin oli Marialla taskussaan vihdoinkin kotitalousneuvojan ja puutarhurin paperit.

Työkokemusta kertyi pikku hiljaa. Vuonna 1929 Maria työskenteli Helsingissä, missä tietysti etsiytyi karjalaisten pariin ja sieltä Karjala-kerhosta hän löysi elämäntoverinsakin Tapanin, joka oli kotoisin Uhtuan Röhöstä. Nuoripari muuttu heti häiden jälkeen Ouluun, missä asui paljon karjalaisia, mm. Tapanin koko perhe.

Niin Maria sai itselleen vihdoinkin oman kodin ja pian myös perheen ympärilleen. Useita vuosia hän toimi seitsemän kunnan alueella kotitalousneuvojana, sitten pääasiassa puutarhurina eri paikoissa. Vuonna 1960 hän jäi eläkkeelle Oulun kaupungin puutarhurin tehtävistä täyttäessään 67 vuotta.

Eläkeläisenäkään puutarhatyöt eivät ole voneet jättää; niitä on ollut niin kesämökillä kuin palstallakin riittämiin.

Mutta on Maria matkustellutkin ja kiertänyt eri maissa; tutuksi ovat tulleet Euroopan maat, Israel, Yhdysvallat ja Kanadakin. Lapsuutensa kotikylässään Venehjärvessä hän on käynyt kaksi kertaa.

Terveys on ollut suhteellisen hyvä. Vasta viime vuosina on tarvinnut turvautua lääkäreihin ja pillereihin. Voisi sanoa Mariasta samat sanat kuin hiljan muuan remonttimies: "Onpa terävä 80-vuotias"!

Toivotamme Marialle hyvää jatkoa ja paljon onnea syntymäpäivänään myös heimolehden puolesta.

Juhani Denisov täytti 15.1.94 Helsingissä 50 vuotta. Hän on syntynyt Vienan Karjalan Vuokkiniemessä, Mollin talossa. Sukujuuriltaan Juhani on tollonjokelainen. Hänen äitinsä oli runoilija Iro Remsun tytär Anni. Iro oli naimisissa Ignatta Remsun Riiko-pojan kanssa. Remsut asuivat alkujaan Tollonjoen virran termällä. Juuri siitä johtui, että kyläläisille Iro oli "Virran Riion nainen". Juhani isä, Juho Denisov oli Onton Huotin poika, syntynyt Tollonjoen Tollontermällä.

Denisovien kuusilapsinen

perhe muutti 1944 Suomeen. Suurin osa perheen jäsenistä sai kyydin armeijan kuorma-autoissa. Kapaloikäinen Juhani äitinsä kanssa tuli herraskaisemmin linja-autossa.

Perheen kulkureitti Suomessa oli seuraava: Saavuttiin Hyrynsalmelle. Sieltä heidät lähetettiin noin kuukaudeksi Alapitkän kareanteenileirille. Leiriltä matkustettiin Kauhajoelle, sieltä muutettiin Teuvalle.

Juhani Denisov.

Etelä-Pohjanmaalla Denisovit asuivat kolme vuotta. Vuonna 1947 siirryttiin lopullisesti Etelä-Suomeen, Vihdin kunnan Ruskealan kylään. Siellä hankittiin oma talo, joka edelleenkin on Juhaniin kesäpaikkana. — Ruskealassa Juhani kävi koulunsa ja 16-vuotiaana muutti Ruotsin Boråsiin, kaupunkiin, jonne Iro ja Mari Remsu ovat haudatut.

Oleskelu Ruotsissa ei jäänyt niin pitkäaikaiseksi. Ensin sen keskeytti asepalvelus Parolan panssareissa. Toisen keskeytyksen aiheutti mielietäytyksi valittu Ulla. Juhani palasi Suomeen 1966 ja vihittiin avioliittoon Ullansa kanssa 1947.

Juhani osallistui karjalais-toimintaan jo Ruotsissa. Hän aloitti siellä kyykkäpeluun Pekka Simosen ohjauksessa. Helsinkiin muutettuaan hän jatkoi KSS:n kyykkäkerhossa, nyt Niilo Prähkyn valvonnassa. Kun Seurasaarissa pelattiin perhekykkää, niin Ullakin tuli mukaan. Näin jatkuivat pelit kymmeniä vuosia. Ne keskeytyivät, kun kolarissa vaurioitunut käsi ei kestänyt pelaamista. Vasara vielä pysyi kädessä, niinpä alkoi kotimäkin uusiminen ja saunan rakentaminen. Juhani ei kuitenkaan jättänyt kyykkäporukkaa. Hän siirtyi taloudelliseksi tukijaksi. Keräsi pahvijätteitä, vei ne keräyskeskukseen ja tilitti rahansa kyykkäkerholle.

Mielenkiintoinen on tarina suurperheen tulosta Suomeen ja sijoittautuminen työelämän palvelukseen. Jokainen perheenjäsen on löytänyt oman

ammattinsa. Juhani on auto-varaosamies. Sukuakin on laajennettu. Nyt on Suomessa jo 25 "tollonjokelaista". Kolmannen polven edustajat opiskelevat eri yliopistoissa.

Juhani palkittiin KSS:n 80-vuotisjuhlassa BK:n kyykkämitalilla ja kiitoksen sanoilla. Myöhästyneet onnitteletu rehdille kyykkäkaverille.

KOSTI PAMILO

70 vuotta täytti 30.4.94 diplomi-insinööri Niilo Haukilahhti, joka on perheineen asunut vuodesta 1963 lähtien Turussa. Vapun päivän aattoa hän vietti matkoilla.

Niilon vanhemmat olivat syntyisin Oulungan kunnasta, isä Oskari (ennen Saikov) Soukelon kylästä ja äiti Jenni (os. Pastuhova) Vartiolammin kylästä. Niilo syntyi Yli-Iissä, missä kävi kansakoulun. Keskkoulun hän kävi naapuripiitäjässä Iissä ja lukion kaksi ensimmäistä luokkaa Nurmijärvellä asuen silloin itäkarjalaisen oppilaskodissa Väinölässä. Jatkosodan aiheuttamien hankaluuksien takia Niilo kävi lukion viimeisen luokan Raudaskylässä Ylivieskassa, missä tuli ylioppilaaksi keväällä 1942.

Jatkosodan (ilmatorjuntajoukoissa mm. patteriupseerina) jälkeen Niilo opiskeli Teknillisessä korkeakoulussa Helsingissä suorittaen diplomi-insinööriutututkinnon 1951. Ensimmäinen työpaikka oli ilmausryhmä, joka teki teollisuusaiheisen ja hyvää työmoraalia korostavan filmin VASTAUS. Tämän ensi-ilta oli alkuvuonna 1952. Seuraavaksi työpaikaksi tuli Sähkötarkastuslaitos, jonka toimitusjohtajana oli professori Väinö Veijola. Palvelu tässä kesti 1952...1960, välillä kaksi vuotta jatko-opintoja (mm. Master of Science-tutkinto), ja käytännön työtä sähkölaitoksen ja insinööri-toimiston palveluksessa Chica-

Niilo Haukilahhti.

gossa USA:ssa (1956...-58). Tämän jälkeen Niilo oli toimistoinsinöörinä Oulun kaupungin sähkölaitoksessa 1960...-63 ja Turun kaupungin sähkölaitoksessa 1963...-68, jonka jälkeen siirtyi Turun teknillisen oppilaitoksen sähkötekniikan yliopettajaksi eläkkeelle jäämiseen saakka 1987.

Eläkkeelle jäätyään Niilo pyrki paikkaamaan sitä aukkoa, joka vallitsee suomenkielisten sähköalan malliesimerkkikirjojen kohdalla. Hän kirjoitti kirjan "Yleisen sähkö-

tekniikan harjoituksia I", joka ilmestyi 1992. — Myös sähkömiehen (professori Väinö Veijolan) muistomerkkihänke on ollut ohjelmassa. Muistomerkkin suunnitteli professori Aarne Ehojoki. Paljastus tapahtui 2.10.1993. Yli-Iissä, Väinö Veijolan syntymäkunnassa.

Harrastuksiin 1950-luvulla kuului Helsingissä Boris Karpelan käynnistämä kyykkäpeli. Seurasaarissa käytiin kovia kilpailuja. — Elämän tärkeimmät "vitamiinit ovat löytyneen raamattupiiritoiminnasta opiskelua ajoilta lähtien.

Santra Remsujeva 80 vuotta

Santra Remsujeva, Vuokkiniemi.

Kotonaan Vienan-Karjalan Vuokkiniemessä täyttää toukokuun 6. päivänä 1994 tunnettu kansanrunon ja perinteen taitaja Santra Andrejevna Remsujeva 80 vuotta. Hän on syntyperäinen vuokkiniemen Kyyrölästä, mutta joutunut elämään myös muissa kyllissä, Sumessakin sotapakolaisena vuosina 1922—24, jolloin kävi koulua Paltamon Mieslahdessa. Viime sodan aikana hänkin kulki vaikean evakkotien Arkangelin alueelle, josta palasi kotiseudulle sodan loputtua. Hän koki pakkokollektivisoinnin ennen avioutumistaan Tollonjoen Hukkalaan. Avioliiton katkaisi jo muutaman vuoden kuluttua miehen kuolema. Santra joutui elättämään itsensä ja perheensä monilla metsäpunteilla ruokalan pitäjänä. Toisen miehen vei sota ja kolmen lapsensa kanssa Santra selviytyi evakkotaipaleelta takaisin Hukkalaan. Siellä hän tutustui Pekka Remsujeviin ja solmi avioliiton tämän kanssa. Lapsia siunaantui vielä neljä. Tollonjoen kyläkin likvidoitui, ja perhe muutti Vuokkiniemeen, jonne rakennettiin tsärkän itäpään oma talo, Siimes.

Pekka ja erikoisesti Santra

laidettiin perinteentaitajina ja heiltä tallennettiin tietoutta sekä Petroskoihin että Suomeenkin. Siimeksestä tuli milteipä kestikievari. Vieraat saivat karjalaisen kestityksen ja hengen ravinnoksi kuulivat perinnetietoa. Ministerit ja maaherrat ovat löytäneet Santrassa aidon karjalaisen naisen, joka on vaalinut omaa kansallista perinnettä. Esiintymisiä on ollut Petroskoita ja Helsinkiä myöten.

Santralla on harvinaisen hyvä muisti, kuten oli myös äidillään Mari Kyyrösellä. Niinpä hän on säilyttänyt suuren joukon satuja, häälauluja, loitsuja ja entisajan elämään liittyviä asioita muistissaan. Hän alkaa olla viimeisiä, joka tietää kertoa henkilöistä ja suvuista koko tältä vuosisadalta Vuokkiniemessä. Paljon muistamistaan Santra kuuli mumoltaan Nastolta, joka oli syntyisin Levenlahen Mäkelöitä. Santra tytär Raija Remsujeva tallensi äidiltään runsaasti myös ns. rekilauluja, joiden alkuperä on Suomessa, mutta joukossa on vionalaistunuttakin aineita.

Kun Santralta kysyy, miten hän muistaa niin paljon, hän vastaa: "Miula kun nuorempa-

na tarttu kaikki niin helposti piäh?" Opintiellekin oli nuorena halu, mutta silloin ei isä Ontrei päästännyt, kun vielä yksityisenä oleva talous tarvitsi työvoimaa. Vielä pirteä päivänankari viettää merkkipäiväänsä rakkaassa Siimeksessä lastensa ja läheistensä parissa. Onnittelijoihin kuuluu myös veli perheineen ja monet sukulaiset ja ystävät Suomessa. Antuuh Jumala ta pyhä äiti kormelitsa vielä monie armorikahie vuosie!

Huoti-Veikko

□ □ Kirjallisuudentutkija ja kirjailija Eino Karhun tuotannosta julkaistiin hänen 70-vuotispäiväkseen bibliografia. Siinä on luetteluita yli 300 nimikettä, artikkeleita, tieteellisiä tutkimuksia, käännöksiä jne. Lisäksi mukana on elämänerollisia tietoja tekijästä. — Julkaisija on Karjalan tiedekeskuksen kustantamo Poliprint.

88 vuotta täytti Tampereella 25. päivänä maaliskuuta 1994 Mari Huotarintytär Ritoniemi, ent. Feodorov. Hän on syntynyt Vienan-Karjalassa Kontokin Kenttjärvenissä. Suomeen hän tuli suuren pakolaissaallon mukana 1922.

"Miehet jurraavat naiset sopeutuvat"

"Viron kansalaisuus edellyttää venäläisiltä viron kielen taitoa, mutta kursseja on vähän eikä opiskelu miellytä kaikkia.

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokous Etyk on lähettänyt Viroon valtuuskunnan, joka yrittää sovittelaa eri kansallisuuksien ristiriitoja. Sen johtaja, suomalainen Timo Lahelma torjuu venäläisväitteet siitä, että Virossa rikottaisiin ihmisoikeuksia. Käytännöllisiä poliittisia ongelmia on: "Esimerkiksi kielellypetytusta on liian vähän, sanoo Lahelma."

Timo Aleksinpojan juuret ovat Vienassa. Isoisä Korpin Jyrki ja isoäiti Sepän Spiiren Jelena olivat syntyisin Vuokkiniemen kirkonkylästä. Timon vakituinen työpaikka on Ulkoministeriössä ja hän on isänsä jälkeä seuraten juristi. Timo on edustanut Suomea monissa kansainvälisissä tehtävissä ja toiminut mm. konsulina Leningradissa.

VILLE LAHELMA

Taru, Satu ja Tosi!

Kalevalakylä on vanhojen esikuvien mukaan rakennettu elävä kulttuurikylä.

Täällä kohtaat kansanperinteen. Mielenkiintoisella Kalevala-kierroksella tutustut Ryövärin pelätteihin, Högmanin mökkiin, Väinölään, Metsolaan, Tervarantaan, Sepän pajaan, Ahtolaan, Iku-Tursoon, Pohjolan taloon, Sampo-galleriaan ja Hiitolaan.

Kierroksella voit seurata monenlaisia työnäytöksiä, käsitöiden tekoa, ohjelmaryhmien esityksiä sekä tutustua Kalevala-aiheisiin näyttelyihin. Vuoden taiteilijoina näyttelyissä mukana Aune Riihonen (silkkitoitaa), Osmo Niemi (grafiikkaa), Teuri Haarla (installaatioita), Antti Maasalo (ympäristötäidettä), Maija Penna-Pesonen (kankaanpainantaa) ja Heikki Huotari (maalauksia, ikoneja, koruja).

Avoimna kesä-elokuussa joka päivä klo 9 - 18.

Toukokuussa ja syyskuussa ryhmille sopimuksen mukaan.

KALEVALAKYLÄ

88900 Kuhmo Puhelin (986) 564 500

JOENSUU - SORTAVALA - PETROSKOI

Ajalla 1.6.—30.9.1994

M-L	km		M-P,S
8.45		Joensuu	18.30
x	42	Onkamo	x
9.30	57	Tohmajärvi	17.40
9.40	57	Tohmajärvi	17.40
10.00	77	Niirala raja-asema	17.20

Valtakunnan raja

11.30	77	Värtsilä raja-asema	17.50
x	108	Ruskeala	x
x		Kaalamo	x
x	146	Helylä	x
13.45	154	Sortavala	15.45

Ti,To,P			Ke,P,S
14.30		Sortavala	14.40
x	174	Läskelä	x
16.10	214	Pitkäranta	13.20
x	251	Salmi	x
x	274	Mantsila	x
18.30	341	Aunus, hotelli	11.00
x		Prääsä	x
21.00	493	Petroskoi, Hotelli Pohjola	8.30
21.15	495	Petroskoi, Hotelli Karjala	8.20

* Vuoro kuljettaja ainoastaan Suomesta Venäjälle ja Venäjältä Suomeen matkustavia.

* Ajat ovat paikallista aikaa.

Esimerkkejä vyöhykehinnoina

	Joensuusta	Tohmajärveltä	Kuopiosta
Sortavalaan	120 mk	90 mk	180 mk
Pitkärantaan	150 mk	130 mk	210 mk
Salmiin/Aunukseen	200 mk	180 mk	250 mk
Petroskoihin	270 mk	250 mk	330 mk

Vyöhykehinnat ovat yhteen suuntaan. Oikeus hinnanmuutoksiin pidätetään. Lapset 4—12 vuotiaat 40 %:n alennuksella.

Lipunmyynti

Matka on maksettava etukäteen Pohjois-Karjalan ja Kuopion läänin postikontoreista ja Matkahuollon Joensuun, Kuopion ja Tohmajärven toimipisteistä saatavalla maksukortilla. Kortin kuittiossa luovutetaan kuljettajalle. Kuljettaja ei voi ottaa maksuksi rahaa. Paluulippu voidaan maksaa myös Suomessa.

Paikanvaraus

Yli kuuden hengen ryhmistä on tehtävä paikanvaraus, puh. (973) 162 4770. Näin tehtynä varaus on maksuton.

Muuta

Kuopio-Joensuu välille muodostuu molemmissa suunnissa yhteys Savonlinja-yhtiöiden vuoroilla: Kuopiosta klo 5.55, Joensuusta klo 19.30.

Matkustajalla on oltava mukanaan passi ja viisumi.

Lisätietoja puh. (973) 162 4770, tai (971) 200 631, 200 650.

POSTILINJAT